

indsee, hvad Fordeel der er ved eensartede Kræfter. Dersom man f. Ex. sagde med Hensyn til et Armeekorps, en Hærafdeling: „Vi ville ikke have Infanteri, Hestfolk og Artilleri; vi ville kun have een Vaabenart, det passer bedst,“ saa vilde Ingen sige: „Deri handle I klogt og fornuftigt,“ thi enhver Deel har dog absolut sin særegne Bestemmelse, der er afvigende fra de øvriges; Politikonstabler og Vægtere passe ikke ind i hinanden, sagde den ærede Minister, men jeg maa sige, at jeg ikke egentlig ved hvorfor, man kan kun sige, at de ikke ere eensartede, thi den ene Art er ubelukkende Nattevagt og kontrolleres af den anden. Hvad denne Kontrol angaaer, da mener jeg, at det egentlig er deri, at den nuværende Vægterinstitution svage Side ligger. Naar Patrouillen kom paa uregelmæssige Tider, ja, selv om den visse Nætter slet ikke kom, troer jeg, at den vilde gjøre langt mere Nytte, end naar den som nu kommer til visse bestemte Tider, hvorefter Vedkommende behørig kunne rette sig. Endvidere sagde den ærede Minister, at Vægterne ere langt mindre bevægelige end Konstablerne; men det er netop derfor, vi have tilladt os at stille vort Forslag. Vægterne ere paa deres Post og gjøre den Nytte, som man fordrer af en Institution af den Art; netop fordi de ikke ere bevægelige, kan man altid tage sin Tilflugt til dem i Tilfælde, hvor det ikke let vilde være muligt at faae fat i en Politikonstabel, eller hvilken Benævnelse man nu vil give ham. Den ærede Minister ytrede ogsaa, at Rigsbogsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) under denne Sags første Behandling havde udtalt, at Reformen allerede nu var saa langt fremrykket, at det maaskee ikke var hensigtsmæssigt at gjøre Forandringer, sigtende til at bibeholde dette Vægtervæsen. Den ærede Rigsbogsmands Mening var upaatvibelig den, at dersom man vilde gennemføre Systemet i dets fuldstændige Reenhed, saa var dette for silde, men jeg troer dog, at naar Sagen foreligger Thinget, saa er det endnu ikke for silde til at gjøre Forslag til de Forandringer, som man finder det ønskeligt, at Systemet burde undergaae, for at blive meest svarende til sin Hensigt. Det er aldrig forsilde at foretage de Forandringer ved et her forelagt Lovudkast, som vilde

være nødvendige, naar det med almindeligt Bisald skal fremtræde for Almeenheten. Den høitærede Minister ytrede endvidere, at Forandringen i Politiet ikke vilde kunne iværksættes, dersom dette Forslag blev vedtaget. Det er mig, som sagt, ikke muligt at indsee, hvorfor man ikke kan opgibe endeel af det, man har foresat sig at gennemføre, for at lade Noget vedblive at bestaae, som man dog efter min Mening ikke har Grund til at forkaste, og jeg tilstaaer, at selv om man end ikke nu skulde see Forandringen gennemført, saa vilde jeg fattet finde mig deri. Saalenge man derfor ikke kan vise mig nogen virkelig og reel Ulempe af at lade den nævnte Deel af det nuværende Sikkerhedspolitik, eller hvad man nu vil kalde det, vedblive, saalenge kan jeg ikke opgibe den Tanke, at jeg har handlet rigtig i at være med at stille det foreliggende Forslag. Jeg omtalte under Sagens første Behandling, at Lynden for Politikonstablerne forekom mig at være for lav. Ogsaa dette have vi søgt at raade Bod paa, idet vi navnlig have ladet bortfalde de 55 Politikonstabler, der skulde lønnes med 300 Rd., og jeg troer, at vi deri have handlet rigtig, thi Mandstabet vil da rimeligvis, idetmindste foreløbig, ikke kunne beklage sig over at være lønnet for knapt, dersom dette Forslag vedtages. — Hvad angaaer Brugen af de fremmede Ord, som jeg allerede ved Sagens første Behandling omtalte, da skal jeg bemærke — det er en reent personlig Bemærkning — at det kunde synes løst, at netop jeg søgte at sjerne fremmede Ord fra Sproget, da jeg fornylig har udgivet et Skrift om Brugen af fremmede Ord, men denne Omstændighed har ingen Indflydelse paa min Overbevisning, thi dette Skrift har kun til Hensigt at gjøre Menigmand bekendt med de fremmede Ord, der hyppigst forekomme; det har ikke været min Mening derved at ville indføre fremmede Ord. Jeg troer ikke blot det er hensigtsmæssigt, men at det er en Slags Pligt at betjene sig af danske Ord, hvor de kunne gjengive Begrebet; men paa den anden Side skal jeg dog ikke unblade at tilføie, at det kunde tænkes, at enkelte fremmede Ord kunde være saaledes indlemmede i Sproget, saa almindelig forstaaede af Alle, at det dog